

Anneli Poutiainen

Rulettipäiväkirja

Plain Finnish - easy to read and understand

-1 Sisällysluettelo

Aluksi

- 1. Ensimmäinen kierrokseni*
- 2. Vuoden kuluttua*
- 3. Isompiin ympyröihin*
- 4. Ihmisiä rulettipöydässä*
- 5. Raha haisee*
- 6. Pankista pelirahaa*
- 7. Hikeä ja kyyneleitä*
- 8. Kasino voittaa aina*
- 9. Hypnoosiin*
- 10. Joulun tähti*
- 11. Raha-automaattiyhdistyksen (RAY:n) johtoa tapaamassa*
- 12. Tämän täytyy loppua*
- 13. Sairaalassa*
- 14. Vertaistukea*
- 15. Hoitakaa minua!*
- 16. Tieto lisää tuskaa*
- 17. Velkaisen arki*
- 18. Retkahdus*
- 19. Usean vuoden kuluttua*
- 20. Uudella vuosituhanella*
- 21. Jälkipeliä tammikuussa 2008*

Lopuksi

Alkuperäinen kirja ***Rulettipäiväkirja*** ilmestyi vuonna 2008 (kustantaja Nemo). Kirja on ilmestynyt e-kirjana vuonna 2016.

Kirja on ilmestynyt englanniksi vuonna 2016 nimellä ***Never Taken Seriously*** (e-kirja).

Rulettipäiväkirja, in Plain and Simple Finnish -kirjan kieli on helppoa suomea (e-kirja ja painettu kirja).

© 2016 Anneli Poutiainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-449-9

Aluksi

Haluan kertoa, millaista on elää Suomessa, jos pelaa rahapelejä liikaa. Mitä tapahtuu, kun on pakko pelata. Kerron myös, mitä apua lääkärit ja sairaalat antoivat minulle. Kerron myös, miten vaikeaksi elämä muuttuu, kun sairastuu pelihimoon. Haluan myös kertoa, miten Raha-automaattiyhdistys (lyhenne RAY) hoiti vastuutaan. Raha-automaattiyhdistyksellä on kasinopelien monopoli Suomessa. Sen vuoksi sen pitää valvoa, jos joku ihminen pelaa liian paljon.

Peliriippuvaisen kanssa elää pelaajan perhe. Lääkärit, psykiatrit, psykologit ja monet viranomaiset tarvitsevat tietoa peliaddiktiosta. Nämä ihmiset eivät tiedä, millaisia ongelmia pelaaminen tuo mukanaan. Rulettipäiväkirjassa kerron, miten voimakas riippuvuus pelihimo on. Uhkapeleistä pitäisi varoittaa. Tämä ongelma pitäisi huomata, ennen kuin on myöhäistä. Minua ei varoittanut kukaan.

Ihmiset ajattelevat, että pelaaja hakee jännitystä, seuraa tai ajanvietettä. Minä en ajattele niin. Ennen kuin aloin pelata, minulla oli kaikki hyvin. Minulla oli perhe, suuri suku, ystäviä, harrastuksia ja työ. Se riitti minulle. Olin vain utelias. Kokeilin ruletin pelaamista. Alussa voitin ja olin tyytyväinen. Kuka ei haluaisi rahaa? Minä jatkoin pelaamista. Aloin hävitä rahaa. Sitten pelaaminen rupesi hallitsemaan elämäni. Joka päivä ajattelin vain rulettia. Joka yö näin painajaisunia. Kaikki rahani menivät. Minun piti lainata rahaa peliä varten.

Joskus kuitenkin voitin. En ostanut kotiin ruokaa tai tavaroita, niin kuin muut ihmiset. Raha oli minulle vain peliväline. Mikä tuli, se myös meni jo samana tai seuraavana päivänä. Pelihimo muutti minun käytöstäni. Perhe, ystävät, työ ja terveys kärsivät. Rahaongelmat olivat hyvin vakavat. Halusin kuolla.

Peliriippuvaisen on aika puhua. Tähän asti ihmiset eivät ole puhuneet, koska heitä hävetään. Haluan selittää, miksi minä muutuin. Haluan myös pyytää anteeksi pahoja tekojani. Toivon, että läheiseni ja tuttavani muistavat minut terveenä. Jouduin

pelikoukkuun. Pelihimo-niminen sairaus ohjasi minua.

1. Ensimmäinen kierrokseni

On syksy 1990-luvun alussa. Syön perheeni kanssa aamiaista. Puhelin soi.

”Tuletko mukaan risteilylle? Yksi paikka on vielä vapaana. Vain naisille. Ei maksa paljon”, Jaana, entinen työtoverini kysyy minulta. Hän harrastaa urheilua. Hän on menossa syysretkelle urheilukaverien kanssa. Joku on perunut matkansa.

Kysyn mieheltäni, voinko lähteä. En kysynyt lupaa. Halusin vain varmistaa, oliko meillä yhteisiä menoja. Minulla oli kummallinen tunne. Ajattelin, ettei ole hyvä lähteä laivamatkalle.

”No, voinhan minä lähteä”, vastaan kuitenkin. Pieni matka piristää syksyllä. Olen väsynyt ja kyllästynyt. Yläasteella opettaminen alkoi tuntua tylsältä. Muistelen aikaisempia laivaristeilyjä. Hyvää ruokaa valmiista pöydästä, ehkä tanssia.

Tuliaisostokset ovat myös mukavia.

Matkapäivä tulee. Lokakuun alussa. Tunnen, että en oikein halua lähteä. Mutta halusin pitää lupaukseni. Ajan ensin bussilla rautatieasemalle ja sitten raitiovaunulla Aleksanterinkatua pitkin satamaan. Nyt olo tuntuu jo paremmalle.

Laivalle menee paljon ihmisiä. Jono kulkee hitaasti. Kuulen, että joukko ihmisiä puhuu erilaista kieltä kuin helsinkiläiset. Se on suomen kieltä, mutta puhujat ovat kotoisin maalta. Heillä on paljon matkatavaroita. Käytävällä on ahdasta. Jotkut miehet puhuvat puhelimeen.

Käveleminen kohti sisäänkäyntiä jatkuu.

Laivan henkilökunta sanoo jokaiselle matkustajalle: ”Tervetuloa!” Valokuvaaja ottaa kuvia.

”Kuinka moni risteilijä haluaa kuvaan? Kuka haluaa oman kuvan laivan aulan seinille?” Jaana arvostelee, kun on meidän vuoro. ”Jos joku vaikka tulee laivalle vieraan miehen tai naisen kanssa”, hän lisää.

Syön ensin seisovasta pöydästä. Sitten menen hyttiin nukkumaan ja nukun vähän aikaa. Vaihdan loppuilltaa varten paremmat vaatteet. Olen kiinnostunut illan ohjelmasta. Poistun hytistä katselemaan ympärilleni. Ystäväni ovat lähteneet jonnekin. Olen yksin.

Erään oven luona on paljon ihmisiä. Olen utelias. Lähestyn iloista joukkoa. Jään seisomaan lasioven eteen. Se avautuu kohta. Oven takana on laivan pelisali, kasino. Pelihalli tai kasino on minulle vieras paikka. Ovi avautuu. Annan ihmisjoukon viedä

minut sisään.

Näen, että naiset ryntäävät suoraan peliautomaattien kimppuun. Miehet menevät moneen paikkaan. Toiset valitsevat Black Jack -pöydät. Toiset seuraavat naisia peliautomaateille. Koneiden vieressä ihmiset alkavat takoa kolikoita laitteisiin. Suomessa on peliautomaatteja (esimerkiksi pokeripeliautomaatteja ja hedelmäpeliautomaatteja) melkein joka marketin, kioskin, huoltoaseman ja kahvilan ovensuussa. Minä en ole kiinnostunut rahapeliautomaateista. Näen kauppareissuilla, kuinka eläkeläiset laittavat eläkerahojaan automaatteihin. He näyttävät surullisilta.

Minä kuljen kohti Black-Jack -pöytää. Siellä on vain miehiä, suomalaisia ja ulkomaalaisia. En tunne pelin sääntöjä. Katselen aluksi. Opín nopeasti säännöt. Olen valmis pelaamaan. Minua hymyilyttää. Muistan, kun lapsena pelasín korttia sisarusten kanssa.

Pelaan alussa varovasti. Innostun pian. Pelaan niin suurilla panoksilla kuin mahdollista. Voitan muutaman satasen. Innostun lisää. Alan pelata liikaa.

Häviän ensin kaikki voittorahat ja sitten omaa rahaa. Lopetan Black Jackin pelaamisen. Siirryn katsomaan, kun muut pelaavat. Seison vähän aikaa ranskalaisen miehen takana.

Lähden tutkimaan pelisalia. Keskellä huonetta näen ihmisiä, jotka seisovat puoliympyrässä.

”Hurraa!” ”Pyöritä tuplat!” ”Sanoin, että numero kakkonen tulee uudestaan!” Sanat erottuvat kasinon peliautomaattien äänten läpi. Pelikoneet raksuttavat ja kilisevät. Ihmisjoukosta kuuluu kovaa ääntä. Se kiinnittää huomiotani. Astelen ääntä kohti ja näen rulettipöydän. Tungen itseni ihmisten väliin. Tönäisen vahingossa yhtä pelaajaa.

Kaivelen käsilaukustani satasen rahan. Aion kokeilla onneani. Ojennan pelinhoitajalle setelin. Hän työntää eteeni pöytää pitkin 20 tummanvihreää muovista pelimerkkiä. Elämäni ensimmäinen pelimerkkiostos rulettipöydässä!

Laitan puolet merkeistä eri puolille pöytää. En ajattele mitään. Jään odottamaan kuten muut pelaajat. Rulettikiekko pyörii. Ruletin kuula hyppii sinne tänne. En uskalla katsoa pöytään. Pyöräminen tekee minulle pahan olon.

Ensimmäinen kierros tuottaa tappiota. Seuraavalla kierroksella voitan. Pelimerkit lisääntyvät. Viivyn rulettipöydän ääressä pitkän aikaa. Croupier, jonka toinen nimi on pelinhoitaja, ilmoittaa: ”Kolme viimeistä kierrosta!” Se tarkoittaa, että kohta pelisali sulkeutuu. Minä voitin noin 500 markkaa. Ostan rahoilla tax freestä suklaata kotiin ja työpaikalle.

Syksy on jo pitkällä. Kävelen nopeilla askelilla kohti rautatieasemaa. Laukku ja muovikassa ovat täynnä ruokaa. Kävin Stockmannin Herkussa. Tänään on kanta-asiakkaille paljon tarjouksia. Haluan hemmotella miestäni ja lapsiani hyvällä aterialla.

Näen pelihallin ulkomainokset. Ne muistuttavat minua laivamatkastani. Ne muistuttavat minua peli-illasta. Ne muistuttavat minua voitosta. Rahaa voi saada helpolla! Olen nähnyt nuo mainoskyltit ennen laivaristeilyä. Silloin ne eivät kiinnostaneet minua. En jatka matkaa bussilaiturille. Päätän käydä katsomassa pelihallia sisältäpäin.

Astun ovesta sisään arasti. Edessäni on huone täynnä peliautomaatteja. Kuuluu kilinää. Suoraan ulko-ovea vastapäätä sijaitsee vaihtokassa. Sitä hoitaa entinen missi. Outo haju leijailee ilmassa. Varmaan rahan haju.

Ohitan typerät peliautomaatit. Nousen raput ylös toiseen kerrokseen. Siellä on tarjolla automaattien lisäksi pöytäpelejä. Pöytäpeli tarkoittaa rulettia ja korttipeliä, Black Jackiä. On aika hiljaista, kello on noin neljä. Rulettipöydän luona ei ole yhtään pelaajaa, vain kaksi pelinhoitajaa. He keskustelevat televisiosarjasta. Kuulen nimet Ridge ja Taylor.

Ajattelen kokeilla muutaman kierroksen Black Jackiä. Opettelin säännöt laivalla. Pari aasialaista miestä istuu pöydän ääressä, kun saavun pelipöydän luo. Minulla on paljon ostoskasseja. Laitan ne pölyiselle lattialle. Katselen epäilevästi toisia pelaajia. Vedän lompakostani pari satasen seteliä. Menetän nopeasti rahani.

Black Jack ei ole minua varten, ajattelen. Huomaan, että rulettipöydän ympärille on ilmestynyt pelaajia. Liityn joukkoon.

Croupier tervehtii minua. Nappaan lompakkoni sivulokerosta sata markkaa. Minä olin aikonut ostaa rahoilla HKL:n kymmenen matkan lipun. Heitän setelini vihreälle pelipöydälle. Olin oppinut laivalla, että croupier ottaa rahan pöydältä, ei ilmasta.

Pelinhoitaja kysyy minulta: ”Minkä värin haluat?”

”Ihan sama”, vastaan.

Saan nopeasti eteeni viiden markan pelimerkkejä. Ne ovat vaaleanpunaisia. Ruletissa jokainen pelaaja saa oman värin. Pelinhoitajan on näin helpompi erottaa kunkin pelaajan pelimerkit toisistaan. Pelinhoitaja vaihtaa kaikki pelimerkit vaihtomerkeiksi, kun pelaaja lopettaa pelin. Vaihtomerkit eli arvomerkit käyvät kaikissa pelipöydissä. Pelaaja voi vaihtaa ne rahaksi kassalla.

Laitan omia merkkejäni numeroille 20 ja 21. Pelaan ilman suunnitelmaa. Jos kuula pysähtyisi numeroilleni, saisin 150 markkaa. Pelaan monta kierrosta. Voittotulos on nolla markkaa. Harmittelen huonoa tuuriani. Pelaan kuitenkin samoja numeroita koko ajan. Ruletin pyörittäjän takana on valotaulu. Se on täynnä erilaisia lukuja. En kiinnitä asiaan sen enempää huomiota. Jatkan pelaamista.

Keskityn sijoittamiseen. En huomaa muita pelaajia. Kun katson, huomaan pari somalimiestä ja melko vanhan suomalaisen naisen.

Kun pöydällä on enemmän pelimerkkejä, tuntuu jotenkin turvallisemmalta. Tuntuu, että onnetar on läsnä.

Mieheni kertoi aamulla, että hän jää kokoukseen töiden jälkeen. Minä lupasin saapua kotiin ajoissa laittamaan lapsille ruokaa. Pelaan vielä vähän aikaa. Sitten poistun rulettipöydän ympäriltä. Kävelen alakertaan ja lähdän ulos pelihallista. Lasken nopeasti rahat. Olen hävinnyt 300 markkaa. Käyn pankkiautomaatilla nostamassa rahaa kotimatkaa varten.

2. Vuoden kuluttua

Istun taksissa. Pyörittelen sormissani vaaleanpunaista pelimerkkiä. Olen ottanut sen muistoksi. Tänään on kulunut vuosi siitä, kun aloitin ruletin pelaamisen. Vuosi on ollut tasapainoilua kodin, työn ja ruletin välillä. Laivamatkan jälkeen olen pelannut Helsingin pelipaikoissa. Lasken vuoden saldon. Olen hävinnyt paljon rahaa. Minulla on kuitenkin vielä pankissa säästöjä, pankkien osakkeita, asunto-osuuteni - ja ennen kaikkea hyvä työpaikka. Minulla olisi kaikki tämä, jos nyt lopetan pelaamisen.

Olen käynyt vuoden aikana monta kertaa pelipaikoissa. Useat pelaajat tunnen ulkonäöltä. Ritu-nimisen naisen tunnen paremmin. Hän on noin 50-vuotias. Yleensä

pelaaja on yksinäinen susi, erakko. Ritu ja minä juttelemme joskus, kun tapaamme pelipaikoissa.

Mietin erästä vanhaa naista, joka käy joka päivä pelaamassa rulettia Kaivokadun Täyspotissa. Hänellä on aina kädessään sininen ruutuvihko täynnä numeroita. Ennen pelimerkkien sijoittamista pöydälle nainen katselee merkintöjä. Kerran seisoin hänen vieressään. Kuulin, kun nainen kertoi pelihistoriansa pelinhoitajalle. Nainen sanoi, että häneltä menee rulettiin 100 000 markkaa vuodessa. Ja hän on pelannut jo useita vuosia. Hätkähdin. Mutta jatkoin pelaamista. Minä en häviäisi, ajattelin silloin.

Kun illalla menen nukkumaan, viimeinen ajatus päässäni on, että lopetan pelaamisen. Harrastukseni vie liian paljon aikaa ja rahaa. Pelkään kertoa perheelleni ja sukulaisilleni pelaamisestani. Olen pystynyt vielä peittämään rahalliset tappiot.

3. Isompiin ympyröihin

Palaan takaisin ydinkeskustan pelihalliin myöhemmin syksyllä. Ritu on siellä. Olen tyytyväinen. Yksin olisin orpo miesten joukossa. Ritu sanoo, että hän tuli pieneen pelipaikkaan harjoittelemaan ennen isoon kasinoon menoa.

”Täyspotissa pelaaminen on kuin esileikkiä isompia pelejä varten”, hän toteaa. Jonkin aikaa sitten eräs toimittaja sanoi minulle: ”Mikset pelaa kasinolla? Sopisit sinne paremmin.” Mitä mies tarkoitti?

Ritun tapaaminen merkitsee minulle siirtymistä tosipeliin. Hän on seurannut minua ja minun pelityyliäni. Hän ehdottaa, että lähtisin hänen kanssaan oikealle kasinolle. Isolle kasinolle. Olen käynyt vuoden ajan pienissä pelipaikoissa. Minua kyllästyttää niiden miljöö. Aukioloajat ovat liian lyhyet. Jos on hävinnyt paljon, rahoja on vaikea

Rulettipäiväkirja (helppoa suomea – simplified language) kertoo naisesta, joka sairastui peliriippuvuuteen.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi